

تفکر برای حل مسائل (پیام شماره ۱)

مردی به هنگام مراجعه به یک بیمارستان روانی، از روان پزشک پرسید: شما روش و شیوه برخورد افراد را با مسائل و مشکلات روزمره چطوری تشخیص می دهید و یا به زبان ساده برای ارزیابی و سنجش سریع آدمها چکار می کنید؟

روانپزشک گفت: ما وان حمام را پر از آب می کنیم و یک قاشق چای خوری، یک فنجان و یک سطل جلوی بیمار می گذاریم و از او می خواهیم که آب وان را خالی کند. مرد پرسید: آهان! فهمیدم. قطعاً "آدم عادی و سالم باید سطل را بردارد چون بزرگ تر است. این طور نیست؟ روانپزشک گفت: نه! آدم عادی درپوش کف وان را برمی دارد.

نتیجه گیری:

- همیشه راه حل در گزینه های پیشنهادی نیست.
- در حل مشکل و در هنگام تصمیم گیری، هدف مان یادمان نرود. در این داستان، هدف، خالی کردن آب وان است نه استفاده از ابزارهای پیشنهادی.
- همیشه همه راه حل ها در دسترس نیستند. در حل مسائل باید به دنبال بهترین راه حل گشت.

شکر گذاری از خداوند (پیام شماره ۲)

دقت کردید در بیمارستان ها وقت شام و ناهار، غذاها خیلی متفاوت است. به یک نفر هم سوپ، هم برنج میدهند و به یک نفر فقط سوپ می دهند، به یک نفر حتی سوپ هم نمی دهند و می گویند که فقط آب بخور به یک نفر می گویند که حتی آب هم نخور. جالبه که هیچ کدام از این بیماران اعتراض ندارند زیرا آنها پذیرفته اند که کسی که این تشخیص را داده است طبیب است و آن کسی که طبیب است حکیم است.

پس یادمان باشد اگر خداوند به یک نفر بیشتر و یا کمتر داده است، نباید گله و شکوه کند که چرا به او بیشتر و به من کمتر داده ای. تمام این کارها روی حساب و حکمت است.. البته به شرطی که ما تنبلی و سهل انگاری خودمان را به پای حکمت خداوند قرار ندهیم.

پس همان طور که از پزشک و حکیم تشکر میکنیم باید شکر گذار خداوند نیز باشیم

باتشکر * هراتی * دفتر مشاوره دانشکده بهداشت دامغان